

WIGILIA ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

WEDŁUG KSIĄG LITURGICZNYCH SPRZED 1955 R.

DUSZPASTERSTWO WIERNYCH TRADYCJI ŁACIŃSKIEJ
W ARCHIDIECEZJI WROCŁAWSKIEJ

2020

”Oto misterium Pięćdziesiątnicy: Duch Święty oświeca ducha ludzkiego, a objawiając ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Chrystusa, wskazuje, na jakiej drodze możemy upodobnić się do Niego, czyli być «wyrazem i narzędziem miłości, która od Niego emanuje» (Deus caritas est, 33). Razem z Maryją, tak jak w chwili swych narodzin, Kościół modli się dzisiaj: «Przyjdź, Duchu Święty! Przyjdź, Duchu Święty, napelnij serca swoich wiernych i zapal w nich ogień swojej miłości!» Amen.”

Benedykt XVI, Homilia w uroczystość Zesłania Ducha Świętego 2006

Niniejszy mszałik przygotowany jest w celu wyjaśnienia obrzędów i edukacji liturgicznej wiernych. Teksty liturgiczne wraz z tłumaczeniami oraz grafiki pochodzą z:

- *Mszału Rzymskiego z dodaniem nabożeństw nieszpornych* autorstwa O. Gaspara Lefebvre (Poznań 1932)
- *Mszału Rzymskiego* autorstwa benedyktynów tynieckich (Poznań 1963)
- *Missale Romanum* wyd. Typis Polyglotis Vaticanis (1927) oraz Pustet (1899)

W niektórych przypadkach wykorzystano cyfrową wersję powyższych tekstów opublikowaną na portalu divinumofficium.com.

Krótki cytat z homilii Benedykta XVI pochodzi z *L'Osservatore Romano* (8/2006)

Teksty czytań opatrzone komentarzem i wyjaśnieniem zaczerpnięto z *Biblii Tysiąclecia Online* (Poznań 2003). Zostały one wykorzystane na mocy prawa cytatu. (art. 29. Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych) Prawa autorskie do nich posiada wyd. Pallotinum. Tekst Biblii Tysiąclecia jest oficjalnym tekstem Kościoła w Polsce zatwierdzonym do stosowania w liturgii.

opracowanie: M. Rumin, Ł. Wolański, M. Skarupski
nadzór merytoryczny ks. dr Ireneusz Bakalarczyk
skład i łamanie: Michał Siemaszko

email: tradycja@archidiecezja.wroc.pl

SOBOTA W WIGILIĘ ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

Stacja u św. Jana na Lateranie

„Wtedy wrócili do Jerozolimy z góry, zwanej Oliwną, która leży blisko Jerozolimy, w odległości drogi szabatowej. Przybywszy tam weszli do sali na górze i przebywali w niej: Piotr i Jan, Jakub i Andrzej, Filip i Tomasz, Bartłomiej i Mateusz, Jakub, syn Alfeusza, i Szymon Gorliwy, i Juda, brat Jakuba. Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego.” (Dz 1, 12-14)

Wigilia Pięćdziesiątnicy to wyjątkowy obchód w tradycyjnym rycie rzymskim. Tego dnia, podobnie jak w czasie Wigilii Paschalnej, dokonuje się poświęcenia źródła chrzcielnego i udziela się sakramentów chrztu i bierzmowania. Tradycja udzielania tych sakramentów w Wigilii Pięćdziesiątnicy pochodzi z pierwszych wieków chrześcijaństwa. Wspominają o tym w swoich pismach papieże św. Syrycjusz (384-399) i św. Leon I (440-461), powołując się na przykład św. Piotra, który w dzień Zesłania Ducha Świętego ochrzcił trzy tysiące osób.

LITURGIA SŁOWA – PROROCTWA

Celebracja rozpoczyna chó się po odmówieniu nony-modlitwy popołudniowej Kościoła. Do czasu rozpoczęcia Mszy Świętej świece na ołtarzu pozostają zgaszzone. Pierwsza część liturgii odprawiana jest w szatach koloru fioletowego (symbol pokuty i ludzkiej słabości) Kapłan i usługujący udają się do ołtarza w ciszy, podobnie jak w Wielki Piątek. Celebrans całuje ołtarz. Następnie odczytuje się proroctwa ze Starego Testamentu, bez podawania tytułu księgi. Po każdym czytaniu odmawiana jest modlitwa. Ponieważ jednak trwamy w radości paschalnej, nie przykłada się podczas oracji, tak jak czyni się to w liturgiach Wielkiego Tygodnia. Przed czytaniem lub w ich trakcie duchowni przyjmują do kościoła katechumenów, pouczają ich, odprawiają egzorcyzmy i przygotowują do przyjęcia Sakramentów Chrztu i Bierzmowania.

”Kościół pragnie za pomocą szerokiej wizji panoramicznej poprowadzić nas drogą historii zbawienia, poczynawszy od stworzenia przez wybranie i wyzwolenie Izraela aż po świadectwa proroków, dzięki którym cała ta historia coraz jaśniej zmierza ku Jezusowi Chrystusowi. W tradycji liturgicznej wszystkie te czytania były nazwane proroctwami. Nawet wówczas, kiedy nie są bezpośrednio zapowiedzią przyszłych wydarzeń, to posiadają one charakter prorocki. Ukazują nam one wewnętrzny fundament i ukierunkowanie historii. Sprawiają one, że stworzenie i historia stają się bardziej klarowne w tym, co jest zasadnicze. W taki oto sposób biorą nas za rękę i prowadzą ku Chrystusowi, pokazują nam prawdziwą Światłość.” Benedykt XVI, 23 kwietnia 2011

Proroctwo I (Rdz 22, 1–19)*Ofiara Abrahama*

Pierwsze proroctwo to fragment Księgi Rodzaju. Ukazuje on heroiczną wiarę Abrahama, który wystawiony na bardzo ciężką próbę okazuje całkowite posłuszeństwo Bogu. Mądrość Abrahama nie jest mądrością ludzką, opartą o wybór tego, co słuszne według rozumu, ale prawdziwą pochodzącą od Boga mądrością, która nakazuje zaufać Stwórcy ze względu na jego Boski Autorytet. Ofiara Abrahama jest prawozorem doskonałej Ofiary Chrystusa - Baranka Paschalnego.

W owych dniach Bóg wystawił Abrahama na próbę i rzekł do niego: «Abrahamie!» A gdy on odpowiedział: «Oto jestem» powiedział: «Weź twego syna jedyne, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pagórków, jakie ci wskażę». Nazajutrz rano Abraham osiodłał swego osła, zabrał z sobą dwóch swych ludzi i syna Izaaka, narażał drzewa do spalania ofiary i ruszył w drogę do miejscowości, o której mu Bóg powiedział. Na trzeci dzień Abraham, spojrzawszy, dostrzegł z daleka ową miejscowość. I wtedy rzekł do swych sług: «Zostańcie tu z osłem, ja zaś i chłopiec

pójdziemy tam, aby oddać pokłon Bogu, a potem wrócimy do was». Abraham, zabrawszy drwa do spalenia ofiary, włożył je na syna swego Izaaka, wziął do ręki ogień i nóż, po czym obaj się oddalili. Izaak odezwał się do swego ojca Abrahama: «Ojcze mój!» A gdy ten rzekł: «Oto jestem, mój synu» - zapytał: «Oto ogień i drwa, a gdzież jest jagnię na całopalenie?» Abraham odpowiedział: «Bóg upatrzy sobie jagnię na całopalenie, synu mój». I szli obydwaj dalej. A gdy przyszli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i zwiąawszy syna swego Izaaka położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem Abraham sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna. Ale wtedy Anioł Pański zawołał na niego z nieba i rzekł: «Abrahamie, Abrahamie!» A on rzekł: «Oto jestem». Odpowiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedyne go syna». Abraham, obejrzawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył w ofierze całopalnej zamiast swego syna. I dał Abraham miejscu temu nazwę "Pan widzi". Stąd to mówi się dzisiaj: «Na wzgórzu Pan się ukazuje». Po czym Anioł Pański przemówił głośno z nieba do Abrahama po raz drugi: «Przysięgam na siebie, wyrocznia Pana, że ponieważ uczyniłeś to, a nie oszczędziłeś syna twego jedyne go, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarnka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia [takiego, jakie jest udziałem] twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś me go rozkazu». Abraham wrócił do swych sług i wyruszywszy razem z nimi w drogę, poszedł do Beer-Szeby. I mieszkał Abraham nadal w Beer-Szebie.

Modlitwa

Deus, qui in Abrahæ fámuli tui opere humáno generi oboediéntiæ exéempla præbuísti; concéde nobis, et nostræ voluntátis pravitátem frángere, et tuórum præceptórum rectitúdinem in ómnibus adimplére. Per Dóminum nostrum.

Boże, który w ofierze służi swego, Abrahama, dałeś ludziom przykład posłuszeństwa, spraw abyśmy przełamali złość naszej woli i we wszystkim wypełniali Twoje prawe przykazania.

Prorocstwo II (Wj 14, 24-31; 15, 1)

Przejście Izraela przez Morze Czerwone

Drugie prorocstwo opisuje Przejście Izraelitów przez Morze Czerwone. Było ono warunkiem wyzwolenia Izraelitów z niewoli egipskiej i wprowadzenia do Ziemi Obiecanej. Jest to zapowiedź Chrztu Świętego, który wyzwala chrześcijan z jarzma szatana i wprowadza do Świętego Kościoła.

W owych dniach o świcie spojrział Pan ze słupa ognia i ze słupa obłoku na wojsko egipskie i zmusił je do ucieczki. I zatrzymał koła ich rydwanów, tak że z wielką trudnością mogli się naprzód posuwać. Egipcjanie krzyknęli: «Uciekajmy przed Izraelem, bo

w jego obronie Pan walczy z Egipcjanami». A Pan rzekł do Mojżesza: «Wyciągnij rękę nad morze, aby wody zalały Egipcjan, ich rydwany i jeźdźców». Wyciągnął Mojżesz rękę nad morze, które o brzasku dnia wróciło na swoje miejsce. Egipcjanie uciekając biegli naprzeciw falom, i pogrążył ich Pan w środku morza. Powracające fale zatopiły rydwany i jeźdźców całego wojska faraona, którzy weszli w morze, ścigając tamtych, nie ocalał z nich ani jeden. Izraelici zaś szli po suchym dnie morskim, mając mur wodny po prawej i po lewej stronie. W tym to dniu wybawił Pan Izraela z rąk Egipcjan. I widzieli Izraelici martwych Egipcjan na brzegu morza. Gdy Izraelici widzieli wielkie dzieło, którego dokonał Pan wobec Egipcjan, ulękli się Pana i uwierzyli Jemu oraz Jego słudze Mojżeszowi. Wtedy Mojżesz i Izraelici razem z nim śpiewali taką pieśń ku czci Pana:

Pieśń Izraelitów (Wj 15:1–2)

Cantémus Dómino: glorióse enim honorificátus est: equum et ascensórem projécit in mare: adjútor et protéctor factus est mihi in salútem, protéctor factus est mihi in salútem,

✠ Hic Deus meus, et honorificábo eum: Deus patris mei, et exaltábo eum.

✠ Dóminus cónterens bella: Dóminus nomen est illi.

Śpiewajmy Panu, bo bardzo się wślawił, konie i jeźdźców wtrącił w morze. Stał się współpomocznikiem i obrońcą i wybawił mnie.

✠ On Bogiem moim, więc chwalić Go będę, Bogiem ojca mego, więc będę Go słać.

✠ Pan wie dzie boje. PAN jest imię Jego.

Modlitwa

Deus, qui primis tempóribus impléta mirácula novi Testaménti luce reserásti, ut et Mare Rubrum forma sacri fontis exsisteret, et liberáta plebs ab Ægyptiáca servitúte christiáni pópuli sacraménta præferret: da, ut omnes gentes, Israélis privilegiúm mérito fidei consecútæ, Spíritus tui participatióne regeneréntur.

Boże, który światłem Nowego Testamentu wyjaśniłeś cuda czasów poprzednich, abyśmy w Morzu Czerwonym widzieli figurę świętej wodzy chrzcielnej, a w ludzie wyzwolonym z niewoli egipskiej figurę ludu chrześcijańskiego, przyjmującego święte Sakramenty, daj, niech wszystkie narody przez wiarę zasłużą na dostąpienie przywileju Izraela i przez udzielenie im Ducha Świętego zostaną odrodzone w Jego jedność.

Proroctwo III (Pwt 31,22–30)

Napomnienie Mojżesza

Trzecie proroctwo Wigilii Pięćdziesiątnicy to pouczenie, jakie Mojżesz skierował do Izraelitów. Kościół kieruje je do wszystkich przygotowujących się do

Chrztu świętego oraz do wszystkich ochrzczonych. Wzywa ono lud, aby zachował wierność swojemu Bogu.

Mojżesz napisał tę pieśń w owym dniu i nauczył jej Izraelitów. Pan dał taki rozkaz Jozuemu, synowi Nuna: «Bądź mężny i mocny, gdyż ty zaprowadzisz Izraelitów do ziemi, którą im poprzysiągłem, a Ja będę z tobą». Gdy Mojżesz zakończył całkowicie pisanie tego Prawa w księdze, rozkazał lewitom noszącym Arkę Przymierza Pańskiego: «Weźcie tę Księgę Prawa i połóżcie ją obok Arki Przymierza Pana, Boga waszego, a niech tam będzie przeciwko wam jako świadek. Ja bowiem znam wasz upór i twardy kark. Oto jak długo żyję z wami, opornie postępowaliście względem Pana. Cóż dopiero po mojej śmierci?» «Zbierzcie u mnie wszystkich starszych z waszych pokoleń i zwierzchników, abym powiedział do ich uszu te słowa i wezwał przeciw nim niebo i ziemię na świadków. Ponieważ wiem, że po mojej śmierci na pewno w przyszłości sprzeniewierzycie się i odstąpicie od drogi, którą wam przykazałem. Dosięgnie was nieszczęście, gdy czynić będziecie to, co jest złe w oczach Pana, gniewając Go czynami rąk waszych». Potem wygłosił Mojżesz do uszu całej społeczności Izraela wszystkie słowa tej pieśni:

Pieśń Mojżesza (Pp 32:1–4)

Attēnde, cœlum, et loquar: et áudiat terra verba ex ore meo.

☩ Expectétur sicut plúvia elóquium meum: et descéndant sicut ros verba mea.

☩ Sicut imber super gramen et sicut nix super fœnum: quia nomen Dómini invocábo,

☩ Date magnítúdinem Deo nostro: Deus, vera ópera ejus, et omnes viæ ejus iudícia,

☩ Deus fidélis, in quo non est iníquitas: justus et sanctus Dóminus.

Śłuchajcie, niebiosa, a będę mówił, niech słucha ziemia mowy ust moich.

☩ Niech spływa jak deszcz nauka moja i niech zstąpią jak rosa słowa moje.

☩ Jak ulewa na trawę i jak krople dżdżu na zioła, gdyż imię Pańskie opiewać będę.

☩ Oddajcie chwałę Bogu naszemu. Dzieła Boże są doskonałe, a wszystkie drogi Jego sprawiedliwe.

☩ Bóg wierny i bez skazy, Pan sprawiedliwy i święty.

Modlitwa

Deus, qui gloriificatio fidélium et vita iustórum, qui per Móysen, fámulum tuum, nos quoque modulatióne sacri cárminis erudísti: univérsis géntibus misericórdiæ tuæ munus operáre, tribuéndo beatitúdinem, auferéndo terrórem; ut, quod pronuntiátum est ad supplicium, in remédium transferátur ætérnum. Per Dóminum.

Boże, chwaló wiernych i żywocie sprawiedliwych, który przez sługę swojego, Mojżesza, pouczyłeś nas śpiewem świętego hymnu, dokonaj nad wszystkimi narodami dzieła miłosierdzia swego, i obdarz nas szczęściem, oddal trwogę, aby to, co było zapowiedzią kary, stało się lekarstwem na wieczność.

Prorocstwo IV (Iz 4,1–6)

Odrośl Pana

Czwarte prorocstwo Wigilii Pięćdziesiątnicy to fragment Księgi Proroka Izajasza. Ocalona z pogromu część Izraela stała się wybraną winnicą Bożą. Przez cierpienia Bóg oczyścił winy narodu i otoczył go troskliwą opieką. Podobnie spośród ludzkości Pan Bóg wybiera członków swojego Kościoła, który jest dzisiaj wybraną winnicą Bożą.

Siedem niewiast uchwyci się jednego mężczyzny w ów dzień, mówiąc: «Swoją chleb będziemy jadły i we własną odzież się ubierały. Dozwól nam tylko nosić twoje imię. Odejmij nam hańbę». W owym dniu Odrośl Pana stanie się ozdobą i chwałą, a owoc ziemi przepychem i krasą dla ocalałych z Izraela. I będzie tak: Ten, kto pozostał żywy na Syjonie, i który się ostał w Jeruzalem, każdy będzie nazwany świętym i wpisany do Księgi Życia w Jeruzalem. Gdy Pan obmyje brud Córy Syjońskiej i krew rozlaną oczyści wewnątrz Jeruzalem tchnieniem sądu i tchnieniem pożogi, wtedy Pan przyjdzie spocząć na całej przestrzeni góry Syjonu i na tych, którzy się tam zgromadzą, we dnie jak obłok z dymu, w nocy jako olśniewający płomień ognia. Albowiem nad wszystkim Chwała Pańska będzie osłoną i namiotem, by za dnia dać cień przed skwarem, ucieczkę zaś i schronienie przed nawałnicą i ulewą.

Pieśń Izajasza (Iz 5:1–2)

Vinea facta est dilēcto in cornu, in loco uberi.

¶ Et macerābam circūddedit, et circumfōdit: et plantāvit vineam Sorec, et aedificāvit turrim in medio ejus.

¶ Et tōrcular fōdit in ea: vinea enim Dōmini Sábaoth domus Israël est.

Winnicę miał mój przyjaciel na urodzajnym wzgórzu.

¶ I skopał ją, i oczyścił z kamieni, i zasadził w niej winorośl wyborną, i pośrodku wieżę zbudował.

¶ I wykuł tam także tłocznię. Winnicą Pana Zastępów jest dom Izraela.

Modlitwa

Omnípotens sempitérne Deus, qui, per únicum Fílium tuum, Ecclésiæ tuæ demonstrāsti te esse cultórem, omnem pálmitem, fructum in eodem Christo tuo, qui vera vitis est, afferéntem, cleménter excolens, ut fructus áfferat ampliōres: fidélibus tuis, quos velut vineam ex Ægýpto per fontem baptísmi transtulisti, nullæ peccatórum spinæ præválēant; ut, Spíritus tui sanctificatióne muníti, perpétua fruge diténtur. Per eúndem Dóminum . . . in unitáte ejusdem.

Wszechmogący, wieczny Boże, który przez Jednorodzonego Syna swego okazałeś się tym, który uprawia rolę Kościoła, ponieważ pielęgnujesz z miłością wszelką gałązkę przynoszącą owoc W Chrystusie, który jest prawdziwą winną latoroślą, aby wydała owoc obfity. Spraw niech cierpień grzechowe nie wzrastają pośród Tych wiernych, których przeniosłeś z Egiptu przez wodę Chrztu jako swoją winnicę. Niech umocnieni Duchem Uświęcicielem, obfitują w dobra wieczne.

Prorocstwo V (Ba 3,9–38)

Mądrością jest księga przykazań Boga

Liturgia przytacza nam mowę Proroka Barucha do przerażonych Izraelitów. Prorok poucza ich, co powinni czynić, by żyć w Bożym pokoju. Kościół uczy nas, że również nasze dusze - dusze ochrzczonych będą się cieszyć posiadaniem nieustannego pokoju, o ile zastosują się do życiodajnych i pełnych mądrości nauk, których nam Bóg przez swój Święty Kościół udziela.

Bądź posłuszny, Izraelu, przykazaniom życiodajnym,
nakłoń ucha, by poznać mądrość.

Cóż się to stało, Izraelu,
że jesteś w kraju nieprzyjaciół,
wynędzniały w ziemi obcej,
uważany za nieczystego na równi z umarłymi,
zaliczony do tych, co schodzą do Szeolu?

Opuściłeś źródło mądrości.
Gdybyś chodził po drodze Bożej,
mieszkałbyś w pokoju na wieki.
Naucz się, gdzie jest mądrość,
gdzie jest siła i rozum,
a poznasz równocześnie,
gdzie jest długie i szczęśliwe życie,
gdzie jest światłość dla oczu i pokój.

Lecz któż znalazł jej miejsce
lub kto wszedł do jej skarbców?
Gdzież są zwierzchnicy narodów
i panujący nad zwierzętami ziemi,
ci, co igrają z ptakami powietrznymi,
ci, co gromadzą srebro i złoto,
w których ludzie złożyli ufność,
a nie ma końca nabywaniu tych rzeczy,
którzy obrabiają srebro,
trudzą się, tak że prawie nie kończy się ich praca?

Zniknęli i do Szeolu zstąpili,
a inni stanęli na ich miejsce.

Młodszy ujrzał światło
i zamieszkali na ziemi,
ale drogi mądrości nie pojęli,
nie poznali jej ścieżek
ani jej nie uchwycili,
a synowie ich od drogi swej daleko odeszli.
Nie słyszano o niej w Kanaanie

ani w Temanie jej nie widziano.
Synowie Hagar ubiegają się o mądrość tej ziemi,
kupcy Merranu i Temanu, opowiadający baśnie i poszukiwacze wiedzy,
drogi mądrości nie znają
ani nie pamiętają o jej ścieżkach.
O Izraelu, jakże wielki jest dom Boga,
jakże obszerne miejsce posiadłości Jego! Wielki i nie mający końca,
wysoki i niezmierzony.
Tam urodzili się olbrzymi,
sławni od początku,
wielcy, biegli w walce.
Ale nie tych wybrał Bóg
ani im nie dał drogi do mądrości.
Zginęli dlatego, że mądrości nie mieli,
zginęli z powodu swej nierozwagi.
Któż wstąpił do nieba, aby ją wziąć,
któż ją z obłoków sprowadził?
Któż przepłynął się przez morze, a znalazł ją
i przywiózł ją w zamian za najlepsze złoto?
Nie ma nikogo, kto by znał jej drogę
i kto by rozpoznał jej ścieżkę.
Lecz zna ją Wszechwiedzący
i wynajdzie ją swoją mądrością.
Ten, który na czas bezkresny urządził ziemię
i napełnił ją stworzeniami czworonożnymi,
wysłał światło i poszło,
wezwał je, a ono posłuchało Go ze drżeniem.
Gwiazdy radośnie świecą na swoich strażnicach.
Wezwał je. Odpowiedziały: «Jesteśmy».
Z radością świecą swemu Stwórcy.
On jest Bogiem naszym.
I żaden inny nie może
z Nim się równać.
Zbadał wszystkie drogi mądrości
i dał ją słudze swemu, Jakubowi,
i Izraelowi, umiłowanemu swojemu.
Potem ukazała się ona na ziemi
i zaczęła przebywać wśród ludzi.

Modlitwa

Deus, qui nobis per Prophetarum ora   Boże, który przez usta proroków nakaza-
praecepisti temporalia relinquere atque ad   łeś nam opuszczać dobra ziemskie i dążyć

ætérna festináre: da fámulis tuis; ut, quæ
a te jussa cognóvimus, implére cœlésti in-
spiratióne valeámus. Per Dóminum.

ku wiecznym, daj sługom Twoim, abyśmy
znali Twoje przykazania i wypełniali je z
pomocą Twojej świętej łaski.

Prorocstwo VI (Ez 37,1–14)

Wizja wyschniętych kości

Prorok opisuje wizję ożywienia wysuszonych kości. Jak w widzeniu Ezechiela, na rozkaz proroka kości zeszcłę przyoblekają się w ciało i stają się licznym wojskiem, tak nasze dusze przez Chrztę święty otrzymują nowe życie.

W owych dniach spoczęła na mnie ręka Pana, i wyprowadził mnie On w duchu na zewnątrz, i postawił mnie pośród doliny. Była ona pełna kości. I polecił mi, abym przeszedł dokoła nich, i oto było ich na obszarze doliny bardzo wiele. Były one zupełnie wyschłe. I rzekł do mnie: «Synu człowieczy, czy kości te powrócą znowu do życia?» Odpowiedziałem: «Panie Boże, Ty to wiesz». Wtedy rzekł On do mnie: «Prorokuj nad tymi kośćmi i mów do nich: „Wyschłe kości, słuchajcie słowa Pana!” Tak mówi Pan Bóg: Oto Ja wam daję ducha po to, abyście się stały żywe. Chcę was otoczyć ścięgnami i sprawić, byście obrosły ciałem, i przybrać was w skórę, i dać wam ducha po to, abyście ożyły i poznały, że Ja jestem Pan». I prorokowałem, jak mi było poleczone, a gdy prorokowałem, oto powstał szum i trzask, i kości jedna po drugiej zbliżały się do siebie. I patrzyłem, a oto powróciły ścięgna i wyrosło ciało, a skóra pokryła je z wierzchu, ale jeszcze nie było w nich ducha. I powiedział On do mnie: «Prorokuj do ducha, prorokuj, o synu człowieczy, i mów do ducha: Tak powiada Pan Bóg: Z czterech wiatrów przybądź, duchu, i powiej po tych pobitych, aby ożyli». Wtedy prorokowałem tak, jak mi nakazał, i duch wstąpił w nich, a ożyli i stanęli na nogach – wojsko bardzo, bardzo wielkie. I rzekł do mnie: «Synu człowieczy, kości te to cały dom Izraela. Oto mówią oni: „Wyschły kości nasze, minęła nadzieja nasza, już po nas”. Dlatego prorokuj i mów do nich: Tak mówi Pan Bóg: Oto otwieram wasze groby i wydobywam was z grobów, ludu mój, i wiodę was do kraju Izraela, i poznacie, że Ja jestem Pan, gdy wasze groby otworzę i z grobów was wydobędę, ludu mój. Udzielę wam mego ducha po to, byście ożyli, i powiodę was do kraju waszego, i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem i wykonam» – mówi Pan wszechmogący.

Modlitwa

Dómine, Deus virtútum, qui collápsa répa-
ras et reparáta consérvas: auge pópulos in
tui nóminis sanctificatióne renovándos; ut
omnes, qui sacro baptísmate diluúntur, tua
semper inspiratióne dirigántur. Per Dómi-
num nostrum.

Panie, Boże Zastępów, który to, co by-
ło upadłe naprawiasz, a naprawione za-
chowujesz, pomnóż ludy odrodzone wy-
znawaniem Twojego Imienia, aby wszy-
scy, których obmyła woda Chrztu święte-
go, kierowali się zawsze Twoim natchnie-
niem.

LITURGIA CHRZCIELNA

Po zakończeniu prorocत्व kapłan i usługujący udają się procesyjnie do chrzcielnicy. Procesję prowadzą posługujący z paschałem i krzyżem. W trakcie procesji śpiewa się Psalm 41, który wyraża tęsknotę zagubionej duszy człowieka do oczyszczających wód Chrztu Świętego.

Psalm 41, 2-4

Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum:
iia desiderat ánima mea ad te, Deus.

℣. Sitívit ánima mea ad Deum vivum:
quando véniam, et apparébo ante fáciem
Dei?

℣. Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac
nocte, dum dícitur mihi per síngulos dies:
Ubi est Deus tuus?

Jak jelen spragniony dąży do strumieni
wody, tak dusza ma tęskni za Tobą, Boże.

℣. Tęskni ma dusza za Bogiem żywym,
kiedyż przyjdę i stanę przed Bożym obli-
czem?

℣. Łzy moje są mi pokarmem we dnie i
w nocy, gdy mówią do mnie co dzień
«Gdzież jest twój Bóg?»

Modlitwa na progu baptysterium

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Concéde, quæsumus, omnipotens Deus:
ut, qui sollemnítatem doni Sancti Spíri-
tus cólimus, cœléstibus desidériis accén-
si, fontem vitæ sitiámus. Per ómnia sæcula
sæculórum.

℞. Amen.

℣. Pan z Wami.

℞. I z duchem Twoim.

Módlmy się

Prosimy Cię, wszechmogący Boże, aby-
śmy świętując uroczystość Zesłania Du-
cha Świętego, byli zapaleni żądzą nieba i
pragnęli źródła życia. Przez wszystkie wie-
ki wieków.

℞. Amen.

Poświęcenie wody chrzcielnej

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, adésto
magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto
sacraméntis: et ad recreándos novos
pópulos, quos tibi fons baptismátis pár-
turit, spírítum adoptiónis emítte ; ut,
quod nostræ humilitátis geréndum est
ministério, virtútis tuæ impleátur efféctu.
Per Dóminum nostrum Iesum Christum,
Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in

℣. Pan z wami.

℞. I z duchem twoim.

Módlmy się.

Wszechmogący, wiekuisty Boże, bądź
obecny w tych tajemnicach Twej wielkiej
dobroci, bądź obecny w sakramentach i
ześlij ducha przybrania, aby dać nowe
życie ludowi, który rodzi się w źródle
chrzcielnym. Spraw, aby poświęcenie,
które ma się dokonać przez naszą niegod-
ną posługę, otrzymało skuteczność dzięki
Twojej mocy. Przez Pana naszego Jezusa

unitate Spíritus Sancti Deus: per Omnia
sæcula Sæculorum.

✠ Amen.

✠ Dóminus vobíscum.

✠ Et cum spíritu tuo.

✠ Sursum corda.

✠ Habémus ad Dóminum.

✠ Grátias agámus Dómino Deo nostro.

✠ Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere, Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus: qui invisibili potentia, sacramentorum tuorum mirabiliter operaris effectum: et licet nos tantis mysteriis exsequendis simus indigni: tu tamen gratiæ tuæ dona non deserens, etiam ad nostras preces aures tuæ pietatis inclinas. Deus, cuius Spiritus super aquas inter ipsa munda primordia ferebatur: ut iam tunc virtutem sanctificationis, aquarum natura conciperet. Deus, qui nocentis mundi crimina per aquas ablens, regenerationis speciem in ipsa diluvii effusione signasti: ut, unius eiusdemque elementi mysterio, et finis esset vitiis, et origo virtutibus. Respice, Domine, in faciem Ecclesiæ tuæ, et multiplica in ea regenerationes tuas, qui gratiæ tuæ affluentis impetu lætificas civitatem tuam: fontemque baptismatis aperis toto orbe terrarum gentibus innovandis: ut, tuæ maiestatis imperio, sumat Unigeniti tui gratiam de Spiritu Sancto.

Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków.

✠ Amen.

✠ Pan z wami.

✠ I z duchem twoim.

✠ W górę serca.

✠ Wznięśliśmy je ku Panu.

✠ Dzięki składajmy Panu, Bogu naszemu.

✠ Godne to i sprawiedliwe.

Zaprawdę godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, Panie, Ojcie święty, wszechmogący wieczny Boże! Twoja niewidzialna moc nadaje sakramentom cudowną skuteczność i chociaż jesteśmy niegodni sprawować tak wielkie tajemnice, Ty nie zapominasz o darach Twej łaski i skłaniasz miłościwie ucho nawet ku naszym prośbom. Duch Twój, o Boże, unosił się nad wodami w samym zaraniu świata, aby już wtedy żywił wody otrzymał początek mocy uświęcania. Boże, Ty obmywając wodą zbrodnie występnego świata, potop uczyniłeś obrazem mającego nadejść odrodzenia przez Chrzest, ten sam bowiem żywił wody w tajemniczy sposób kładzie kres występkom i stanowi początek cnót. Wejrzyj, Panie, na oblicze Kościoła Twojego i pomnóż w nim zastęp Twych dzieci. Ty rozweselasz królestwo Twoje obfitym strumieniem Swoich łask i otwierasz źródło chrzcielna do odrodzenia ludów pogańskich na całej kuli ziemskiej. Niech z woli Twego majestatu woda ta otrzyma łaskę Twego Jednorodzonego Syna z Ducha Świętego.

Czyni dłonią znak krzyża na wodzie, wyciera dłonie w ręcznik i kontynuuje:

Qui hanc aquam, regenerandis hominibus præparatam, arcana sui numinis ad-

Niech Duch Święty przez tajemnicze działanie swej mocy uczyni płodną tę wodę

mixtione fecundet: ut, sanctificatione concepta, ab immaculato divini fontis utero, in novam renata creaturam, progenies cælestis emergat: et quos aut sexus in corpore, aut ætas discernit in tempore, omnes in unam pariat gratia mater infantiam. Procul ergo hinc, iubente te, Domine, omnis spiritus immundus abscedat: procul tota nequitia diabolicæ fraudis assistat. Nihil hoc loci habeat contrariæ virtutis admixtio: non insidiando cicumvolet: non latendo subrepat: non inficiendo corrumpat.

Dotyka ręką wody.

Sit hæc sancta et innocens creatura, libera ab omni impugnatoris incursu, et totius nequitie purgata discessu. Sit fons vivus, aqua regenerans, unda purificans: ut omnes hoc lavacro salutifero diluendi, operante in eis Spiritu Sancto, perfectæ purificationis indulgentiam consequantur.

Czyni trzy znaki krzyża nad wodą mówiąc:

Unde benedico te, creatura aquæ, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum: per Deum, qui te, in principio, verbo separavit ab arida: cuius Spiritus super te ferebatur.

Ręką rozdziela wodę i rozlewa ją na cztery strony świata.

Qui te paradisi fonte manare fecit, et in quatuor fluminibus totam terram rigare præcepit. Qui te in deserto amaram, suavitate indita, fecit esse potabilem, et sitienti populo de petra produxit. Bene igitur dico te et per Iesum Christum Filium eius unicum, Dominum nostrum: qui te in Cana

przygotowaną do odrodzenia ludzi, aby z czystego łona tego Bożego źródła wynurzyło się niebiańskie pokolenie poczęte w świętości i zrodzone do nowego życia. Niech łaska jak matka zrodzi ich do jednego dziecięstwa, mimo różnic płci i wieku. Niech więc, o Panie, na Twój rozkaz precz stąd uchodzi wszelki duch nieczysty, niech precz odstąpi cała przewrotność zdradzieckiego szatana. Niech nie znajdzie tu przystępu wpływ wrażej mocy, niech nie krąży ona gotując zasadzki, niech się nie wkrada po kryjomu, niech się nie waży psuć i zarażać.

Niech to święte i niewinne stworzenie będzie wolne od wszelkiej napaści przeciwnika i oczyszczone przez usunięcie wszelkiej nieprawości. Niech będzie źródłem życia, wodą odradzającą, falą oczyszczającą, aby wszyscy, którzy zostaną obmyci w tej zbawiennej kąpeli, otrzymali łaskę doskonałego oczyszczenia za sprawą Ducha Świętego.

Przeto błogosławię cię, wodo, w imię Boga ✠ żywego, w imię Boga ✠ prawdziwego, w imię Boga ✠ świętego, w imię Boga, który na początku słowem oddzielił cię od suchej ziem, którego Duch unosił się nad tobą.

On to sprawił, żeś wytrysnęła z rajskego źródła i czterema strumieniami zrosiła całą ziemię; On to na puszczy, gdyś była gorzką, przemienił cię w słodką i zdatną do picia oraz wyprowadził cię ze skały dla napojenia spragnionego ludu. Błogo igitur sławię cię w imię Jezusa Chrystusa, Jego Jedyne Syna a Pana naszego, który

Galilææ signo admirabili, sua potentia convertit in vinum. Qui pedibus super te ambulavit: et a Ioanne in Iordane in te baptizatus est. Qui te una cum sanguine de latere suo produxit: et discipulis suis iussit, ut credentes baptizarentur in te, dicens: Ite, docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

w Kanie Galilejskiej przemienił cię w wino przedziwnym cudem swej potęgi. On to własnymi stopami chodził po tobie i w twoich falach został ochrzczony przez Jana w Jordanie. On cię wytoczył ze Swego boku razem z krwią, uczniom swoim kazał tobą chrzcić wierzących, mówiąc: «Idźcie i nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Następnie czytając (lub w tonie lekcji) kontynuuje:

Hæc nobis præcepta servantibus, tu, Deus omnípotens, clemens adesto: tu benignus aspíra.

Gdy będziemy spełniać to przykazanie, Ty, Boże wszechmogący, przybądź nam łaskawie z pomocą i w dobroci Twojej ześlij tchnienie Twego Ducha.

Tchnie trzykrotnie w kształcie krzyża ✠ i mówi:

Tu has simplices aquas tuo ore benedicito: ut præter naturalem emundationem, quam lavandis possunt adhibere corporibus, sint etiam purificandis mentibus efficaces.

Pobłogosław tę czystą wodę tchnieniem Twoich ust, aby oprócz naturalnej właściwości oczyszczania ciał tych, którzy się nią myją, otrzymała moc oczyszczania dusz.

Wstawiając paschał do wody śpiewa w tonie prefacji:

Descendat in hanc plenitudinem fontis virtus Spiritus Sancti.

Niech moc Ducha Świętego zstąpi w wodę wypełniającą to źródło chrzcielne.

Wyciąga paschał z wody i wstawia go ponownie głębiej powtarzając *Descéndat*. Ponownie wyciąga paschał i wstawia po raz trzeci tym razem na dno i powtarza *Descéndat*. Następnie trzymając paschał w wodzie kapłan tchnie trzykrotnie w wodę formując grecką literę Ψ, od której rozpoczyna się wyraz PSYCHE, to znaczy dusza:

Totamque huius aquæ substantiam, regnerandi fecundet effectum.

Niech zapłodni całą tę wodę dając jej moc odradzania.

Paschał wyjmuje się z wody i odstawia na swoje miejsce. Celebrans kontynuuje:

Hic omnium peccatorum maculæ delectantur: hic natura ad imaginem tuam condita, et ad honorem sui reformata principii, conctis vetustatis squaloribus emundetur: ut omnis homo, sacramentum hoc regene-

Niech tutaj zostaną obmyte zmazy grzechów. Niech tutaj natura stworzona na Twój obraz i przywrócona do pierwotnej godności zostanie oczyszczona od wszelkich zastarzałych brudów, aby każdy czło-

rationis ingressus, in veræ innocentiae novam infantium renascatur.

wiek, który przystąpi do tego sakramentu odrodzenia, odżył jako nowe dziecko w prawdziwej niewinności.

Czytając

Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Filiū tuū: Qui ventūrus est iudicare vivos et mórtuos, et sæculum per ignem

R. Amen.

Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego, który przyjdzie sądzić żywych i umarłych i świat przez ogień.

R. Amen

Jeden z usługujących nabiera wody do osobnego naczynia do kropielnic, poświęceń itp. Kapłan kropi wiernych wodą święconą, w tym czasie można śpiewać stosowną pieśń.

Pieśń na pokropienie

1. Com przyrzekł Bogu przy chrzcie raz,
Dotrzymać pragnę szczerze.
Kościoła słuchać w każdy czas,
I w świętej wytrwać wierze.

Ref.: O Panie Boże, dzięki Ci,
Żeś mi Kościoła otwarł drzwi.
W nim żyć, umierać pragnę.

2. W Kościele tym jest z Ciałem, Krwią,
Bóg pod postacią chleba
Swym Ciałem Karmi duszę mą,
By żyła w nim dla nieba.

Ref.: W to wierzyć zawsze mocno chcę,
Bo tego kościół uczy mnie.
W nim żyć, umierać, pragnę.

Do pozostałej części pozostawionej w chrzcielnicy kapłan wlewa Olej Katechumenów na kształt krzyża i mówi:

Sanctificétur et fecundétur fons iste Oleo salutis renascéntibus ex eo, in vitam ætérnam.

Niech Olej zbawienia uświęci tę wodę i da jej moc odradzania na życie wieczne.

Wlewa Krzyżmo w podobny sposób jak powyżej i mówi:

Infúsió Chrísmatis Dómini nostri Jesu Christi, et Spiritus Sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis.

Wlanie Krzyżma Pana naszego Jezusa Chrystusa i Ducha Świętego Pocieszyciela niech się dokona w imię Trójcy Świętej.

Następnie wlewa jednocześnie Olej Katechumenów oraz Krzyżmo w podobny sposób jak powyżej i mówi:

Commíxtio Chrísmatis sanctificatiónis, et Olei unctiόnis, et Aquæ baptísmatis, páriter fiat in nómine Pa ꝛ tris, et Fí ꝛ lii, et Spíritus ꝛ Sancti.

Zmieszanie Krzyżma uświęcającego, Oleju namaszczenia i wody chrzcielnej niech się dokona w imię Oj ꝛ ca i Sy ꝛ na i Ducha ꝛ Świętego.

℟. Amen.

℟. Amen

Jeżeli są kandydaci, udziela się Chrztu i Bierzmowania. Co do zasady Bierzmowania udziela biskup, zwykły kapłan może jednak otrzymać od biskupa specjalne pełnomocnictwo do udzielania tego sakramentu. Jeżeli nie ma kandydatów do chrztu lub bierzmowania, rozpoczyna się śpiew Litanii do Wszystkich Świętych.

Do ceremonii Chrztu i Bierzmowania celebrans zakłada szaty w kol. białym.

CHRZEST

Jeżeli są kandydaci do Chrztu Świętego, celebrans chrzci ich teraz. Ceremonie wstępne opisane w rytuale odprawiane są przed główną Liturgią lub podczas odczytywania prorocत्व, teraz zaś celebrujący kapłan zwraca się do chrzczonogo:

℣. Jak Ci na imię?

℟. N.

℣. N. , czy wierzysz w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

℟. Wierzę.

℣. Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedynego, Pana naszego, narodzonego i umęczonego?

℟. Wierzę.

℣. Czy wierzysz i w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, Świętych obcowanie, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie i żywot wieczny?

℟. Wierzę.

℣. N. , o co prosisz?

℟. O chrzest.

℣. Czy chcesz być ochrzczony?

℟. Chcę.

Następnie kapłan polewa wodą trzykrotnie głowę dorosłego mówiąc:

N. , EGO TE BAPTIZO IN NOMINE PA- N. , JA CIEBIE CHRZCZĘ W IMIĘ OJCA
TRIS, ET FILII ET SPIRITUS SANCTI. I SYNA I DUCHA ŚWIĘTEGO. AMEN
AMEN

Następnie kapłan mówi:

Bóg wszechmogący, Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który cię odrodził z wody i z Ducha Świętego oraz udzielił ci odpuszczenia wszystkich grzechów, niechaj cię namaści Krzyżmem zbawienia w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Po tych słowach namaszcza głowę ochrzczonego Krzyżmem Świętym mówiąc:

Deus omnipotens, Pater Domini nostri Jesu Christi, qui te regeneravit ex aqua, et Spiritu Sancto, quique dedit tibi remissionem omnium peccatorum, ipse te lineat Chrismate salutis ✠ in eodem Christo Jesu Domino nostro, in vitam æternam.

Kapłan zwraca się do ochrzczonego:

℣. Pókój z Tobą

℟. I z duchem Twoim.

Następnie kapłan nakłada na ochrzczonego białą szatę i mówi:

Weźmij szatę białą i donieś ją nieskalaną przed trybunał Pana naszego Jezusa Chrystusa, abyś miał (-a) życie wieczne.

℟. Amen.

Potem daje ochrzczonemu zapaloną świecę, mówiąc:

Weźmij świecę płonącą i nienagannie strzeż Chrztu swojego, zachowuj przykazania Boże, abyś, gdy Pan przybędzie na gody, mógł (mogła) wyjść na Jego spotkanie ze wszystkimi Świętymi w przybytku niebieskim i żył (-a) na wieki wieków.

℟. Amen.

Następnie kapłan mówi:

N. , idź w pokoju, a Pan niech będzie z tobą

BIERZMOWANIE

Kapłan intonuje Hymn do Ducha Świętego

1. O Stworzycielu Duchu przyjdź,
Nawiedź dusz wiernych Tobie krąg,
Niebieską łaskę zesłać racz,
Sercom, co dziełem są Twych rąk.

2. Pocieszycielem jesteś zwan,
I Najwyższego Boga dar,
Tyś namaszczeniem naszych dusz,
Zdrój żywy, miłość, ognia żar.

3. Ty darzysz łaską siedmiokroć.
Bo moc prawicy Ojca masz,
Przez Ojca obiecany nam,
Mową wzbogacasz język nasz.

4. Światłem rozjaśnij naszą myśl,
W serca nam miłość świętą wlej,
I wątłą słabość naszych ciał,
Pokrzep stałością mocy Swej.

5. Nieprzyjaciela odpędź w dal,
I Twym pokojem obdarz wraz,
Niech w drodze za przewodem Twym,
Miniemy zło co kusi nas.

6. Daj nam przez Ciebie Ojca znać,
Daj, by i Syn poznany był,
I Ciebie jedno Tchnienie Dwóch,
Niech wyznajemy z wszystkich sił.

7. Niech Bogu Ojcu chwała brzmi,
Synowi, który zmartwychwstał,
I Temu co pociesza nas,
Niech hołd wieczystych płynie chwał — Amen.

Biskup lub kapłan wchodzi z asystą do bocznej kaplicy lub podchodzi do bocznego ołtarza w pobliżu baptysterium. Do ołtarza podchodzą przystępujący do bierzmowania i klękają. Biskup zwraca się do nich i odmawia następujące modlitwy

Spiritus Sanctus superveniat in vos, et virtus Altissimi custodiat vos a peccatis.

℟. Amen.

Niechaj zstąpi na was Duch Święty i moc Najwyższego niech was strzeże od grzechów

℟. Amen

Celebrans czyni znak Krzyża Świętego mówiąc:

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Domine, exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo

℣. Wspomożenie nasze w imieniu Pana.

℟. Który stworzył niebo i ziemię.

℣. Panie wysłuchaj modlitwę moją.

℟. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

℣. Pan z wami.

℟. I z duchem twoim.

Celebrans wyciąga ręce nad przystępującymi do bierzmowania i mówi:

Oremus.

Omnipotens sempiternus Deus, qui regenerare dignatus es hos famulos tuos ex aqua, et Spiritu Sancto; quique dedisti eis remissionem omnium peccatorum; emitte in eos septiformem Spiritum tuum Sanctum Paracletum de cœlis.

℟. Amen.

℣. Spiritum sapientiæ, et intellectus.

℟. Amen.

℣. Spiritum consilii, et fortitudinis.

℟. Amen.

℣. Spiritum scientiæ, et pietatis.

℟. Amen.

℣. Adimple eos Spiritu timoris tui, et con-signa eos signo Cru ✠ cis Christi, in vitam propitiatus æternam. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tu-

Módlmy się.

Wszechmogący, wieczny Boże, któryś raczył odrodzić te sługi swoje z wody i z Ducha Świętego i odpuściłeś im wszystkie grzechy, ześlij na nich z niebios Dawcę siedmiorakich darów, Twego Ducha Świętego Pocieszyciela.

℟. Amen.

℣. Ducha mądrości i rozumu.

℟. Amen.

℣. Ducha rady i męstwa.

℟. Amen.

℣. Ducha umiejętności i pobożności.

℟. Amen.

℣. Napełnij ich Duchem bojaźni Twojej i naznacz ich łaskawie znakiem Krzy ✠ za Chrystusowego na życie wieczne. Przez tegoż Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Sy-

um, qui tecum vivit, et regnat in unitate
ejusdem Spiritus Sancti Deus, per omnia
sæcula sæculorum.

R. Amen.

na Twego, który z Tobą żyje i króluje w
jedności tegoż Ducha Świętego, Bóg, przez
wszystkie wieki wieków.

R. Amen

**Przystępujący do sakramentu klęka przed biskupem. Świadek kładzie rękę na
prawym ramieniu bierzmowanego. Celebrans kładzie prawą rękę na głowie
bierzmowanego i palcem umoczoną w Krzyżmie Świętym robi znak krzyża a
na czole, mówiąc:**

N. Signo te signo Cru ✠ cis: et confirmo te
Chrismate salutis: In nomine Pa ✠ tris, et
Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ Sancti.

R. Amen.

N. , znaczę cię znakiem Krzy ✠ za i umac-
niam Cię Krzyżmem Zbawienia. W imię
Oj ✠ ca i Sy ✠ na i Ducha ✠ Świętego

R. Amen

Celebrans uderza lekko w policzek bierzmowanego, mówiąc:

Pax tecum

Pokój z tobą

Gdy celebrans namaści wszystkich kandydatów, śpiewa się antyfonę:

Confirma hoc, Deus, quod operatus es in
nobis, a templo sancto tuo, quod est in Je-
rusalem.

Y. Gloria Patri et Filio...

Utwierdź to, Boże, czegoś w nas dokonał,
ze świątyni Swojej, która jest w Jeruzalem.

Y. Chwała Ojcu i Synowi...

Powtarza się antyfonę, a następnie celebrans zwrócony do ołtarza śpiewa:

Y. Ostende nobis, Domine, misericordiam
tuam.

R. Et salutare tuum da nobis.

Y. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Y. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus, qui Apostolis tuis Sanctum dedisti
Spiritus et per eos, eorumque successo-
res, cæteris fidelibus tradendum esse vo-
luisti; respice propitius ad humilitatis no-
stræ famulatum, et præsta; ut eorum cor-
da, quorum frontes sacro Chrismate de-
linivimus, et signo sanctæ Crucis signavi-
mus, idem Spiritus Sanctus in eis superve-
niens, templum gloriæ suæ dignanter inha-
bitando perficiat. Qui cum Patre, et Spiri-

Y. Okaż nam, Panie, miłosierdzie swoje.

R. I daj nam swoje zbawienie.

Y. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.

R. A wołanie moje niech do Ciebie przyj-
dzie.

Y. Pan z wami.

R. I z duchem twoim.

Módlmy się.

Boże, który swoim Apostołom dałeś Du-
cha Świętego i zechciałeś, aby przez nich
i ich następców był przekazywany wier-
nym; wejrzyj łaskawie na pokorną posłu-
gę naszą i spraw, niech w serca tych, któ-
rych czoła namaściliśmy Krzyżmem świę-
tymi naznaczyli znakiem Krzyża święte-
go, wstąpi tenże Duch Święty, a zamiesz-
kawszy w nich, uczyni z nich świątynię
Swojej chwały: Który z Ojcem i tymże Du-

tu Sancto vivis, et regnas Deus, in sæcula
sæculorum.

R. Amen.

chem Świętym żyjesz i królujesz Bóg po
wszystkie wieki wieków.

R. Amen.

Celebrans mówi:

Ecce sic benedicetur omnis homo, qui ti-
met Dominum.

Oto tak błogosławiony będzie każdy czło-
wiek bojący się Pana.

Błogosławieństwo bierzmowanych

Bene ✠ dicat vos Dominus ex Sion, ut
videatis bona Jerusalem omnibus diebus
vitæestræ, et habeatis vitam æternam.

R. Amen.

Niech was błogo ✠ sławi Pan z Syjo-
nu, abyście oglądali dobra Jeruzalem po
wszystkie dni życia waszego i mieli życie
wieczne.

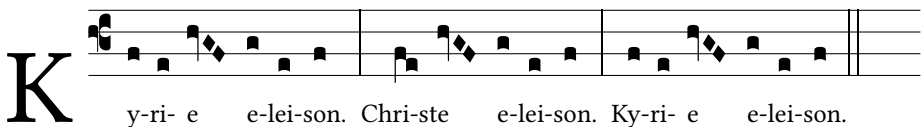
R. Amen.

LITANIA DO WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

Po skończonej Liturgii Chrzcielnej rozpoczyna się śpiew litanii, w czasie któ-
rego procesja powraca przez nawę kościoła do prezbiterium. Ochrzczeni i bierz-
mowani podążają za światłem paschału – Chrystusa Zmartwychwstałego – do
nawy kościoła i zajmują miejsce pośród wspólnoty wiernych. Już za chwilę bę-
dą mogli z całym Kościołem zaśpiewać wspólne "Alleluja" i przyjąć Komunię
Świętą.

Kapłan i usługujący wchodzi do prezbiterium. Sam celebrans oraz diakon z
subdiakonem kładą się krzyżem przed ołtarzem, tak jak podczas święceń ka-
płańskich oraz w Wielki Piątek. Padając na twarz, modlą się szczególnie za
wszystkimi dzisiaj ochrzczonymi oraz za cały Kościół, któremu służą. Podczas
drugiej części Litanii kapłan udaje się do zakrystii, aby przebrać się w świą-
teczne szaty koloru czerwonego. W tym czasie przygotowuje się ołtarz do uro-
czystej celebracji eucharystycznej. Zapala się świece, ustawia kwiaty, relikwie
oraz świąteczne ozdoby.

V. Kyrie eleison.

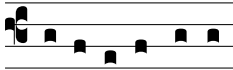
R. Kyrie eleison.

V. Kyrie, eleison.

R. Kyrie, eleison.

℣. Christe eléison.
 ℞. Christe eléison.
 ℣. Kýrie eléison.
 ℞. Kýrie eléison.

℣. Christe, eleison.
 ℞. Christe, eleison.
 ℣. Kyrie, eleison.
 ℞. Kyrie, eleison.

M i-se-re-re no-bis.

℣. Pater de cælis, Deus.
 ℞. Miserére nobis.
 ℣. Fili Redemptor mundi, Deus.
 ℞. Miserére nobis.
 ℣. Spíritus Sancte, Deus.
 ℞. Miserére nobis.
 ℣. Sancta Trínitas, unus Deus.
 ℞. Miserére nobis.

℣. Ojczy z nieba, Boże.
 ℞. Zmiłuj się nad nami.
 ℣. Synu, Odkupicielu świata, Boże.
 ℞. Zmiłuj się nad nami.
 ℣. Duchu Świąty, Boże.
 ℞. Zmiłuj się nad nami.
 ℣. Święta Trójco, jedyny Boże.
 ℞. Zmiłuj się nad nami.

O - ra pro no-bis. O-ra-te pro no-bis.

℣. Sancta María.
 ℞. Ora pro nobis.
 ℣. Sancta Dei Génatrix.
 ℞. Ora pro nobis.
 ℣. Sancta Virgo vírginum.
 ℞. Ora pro nobis.
 ℣. Sancte Míchaël.
 ℞. Ora pro nobis.
 ℣. Sancte Gábríel.
 ℞. Ora pro nobis.
 ℣. Sancte Ráphaël.
 ℞. Ora pro nobis.
 ℣. Omnes sancti Angeli et Archángeli.

℣. Święta Maryjo.
 ℞. Módl się za nami.
 ℣. Święta Boża Rodzicielko.
 ℞. Módl się za nami.
 ℣. Święta Panno nad pannami.
 ℞. Módl się za nami.
 ℣. Święty Michale.
 ℞. Módl się za nami.
 ℣. Święty Gabrielu.
 ℞. Módl się za nami.
 ℣. Święty Rafale.
 ℞. Módl się za nami.
 ℣. Wszyscy święci Aniołowie i Archanio-
 łowie.

℞. Oráte pro nobis.
 ℣. Omnes sancti beatórum Spírituum
 órdines.

℞. Módlcie się za nami.
 ℣. Wszystkie święte niebieskie Duchy.

- ℟. Oráte pro nobis.
 ✠ Sancte Ioánnes Baptísta.
 ℟. Ora pro nobis.
 ✠ Sancte Ioseph.
 ℟. Ora pro nobis.
 ✠ Omnes sancte Patriárchæ et Prophétæ.
 ℟. Oráte pro nobis.
 ✠ Sancte Petre.
 ℟. Ora pro nobis.
 ✠ Sancte Paule.
 ℟. Ora pro nobis.
 ✠ Sancte Andréa.
 ℟. Ora pro nobis.
 ✠ Sancte Ioánnes.
 ℟. Ora pro nobis.
 ✠ Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ.
 ℟. Oráte pro nobis.
 ✠ Omnes sancti Discípuli Dómini.
 ℟. Oráte pro nobis.
 ✠ Sancte Stéphanie.
 ℟. Ora pro nobis.
 ✠ Sancte Laurénti.
 ℟. Ora pro nobis.
 ✠ Sancte Vincénti.
 ℟. Ora pro nobis.
 ✠ Omnes sancti Mártynes.
 ℟. Oráte pro nobis.
 ✠ Sancte Silvéster.
 ℟. Ora pro nobis.
 ✠ Sancte Gregóri.
 ℟. Ora pro nobis.
 ✠ Sancte Augustíne.
 ℟. Ora pro nobis.
 ✠ Omnes sancti Pontífices et Confessóres.
 ℟. Oráte pro nobis.
 ✠ Omnes sancti Doctóres.
 ℟. Oráte pro nobis.
 ✠ Sancte Antóni.
 ℟. Ora pro nobis.
 ✠ Sancte Benedicte.
 ℟. Ora pro nobis.
 ℟. Módlcie się za nami.
 ✠ Święty Janie Chrzcielu.
 ℟. Módl się za nami.
 ✠ Święty Józefie.
 ℟. Módl się za nami.
 ✠ Wszyscy święci Patriarchowie i Prorocy.
 ℟. Módlcie się za nami.
 ✠ Święty Piotrze.
 ℟. Módl się za nami.
 ✠ Święty Pawle.
 ℟. Módl się za nami.
 ✠ Święty Andrzeju.
 ℟. Módl się za nami.
 ✠ Święty Janie.
 ℟. Módl się za nami.
 ✠ Wszyscy święci Apostołowie i Ewangelistów.
 ℟. Módlcie się za nami.
 ✠ Wszyscy święci Uczniowie Pańscy.
 ℟. Módlcie się za nami.
 ✠ Święty Szczepanie.
 ℟. Módl się za nami.
 ✠ Święty Wawrzyńcze.
 ℟. Módl się za nami.
 ✠ Święty Wincenty.
 ℟. Módl się za nami.
 ✠ Wszyscy święci Męczennicy.
 ℟. Módlcie się za nami.
 ✠ Święty Sylwestrze.
 ℟. Módl się za nami.
 ✠ Święty Grzegorz.
 ℟. Módl się za nami.
 ✠ Święty Augustynie.
 ℟. Módl się za nami.
 ✠ Wszyscy święci Biskupi i Wyznawcy.
 ℟. Módlcie się za nami.
 ✠ Wszyscy święci Doktorowie.
 ℟. Módlcie się za nami.
 ✠ Święty Antoni.
 ℟. Módl się za nami.
 ✠ Święty Benedykcie.
 ℟. Módl się za nami

℣ Sancte Domínice.

℞ Ora pro nobis.

℣ Sancte Francíscie.

℞ Ora pro nobis.

℣ Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ.

℞ Oráte pro nobis.

℣ Omnes sancti Mónachi et Eremítæ.

℞ Oráte pro nobis.

℣ Sancta María Magdaléna.

℞ Ora pro nobis.

℣ Sancta Agnes.

℞ Ora pro nobis.

℣ Sancta Cæcília.

℞ Ora pro nobis.

℣ Sancta Agatha.

℞ Ora pro nobis.

℣ Sancta Anastásia.

℞ Ora pro nobis.

℣ Omnes sanctæ Virgines et Víduæ.

℞ Oráte pro nobis.

℣ Święty Dominiku.

℞ Módl się za nami.

℣ Święty Franciszku.

℞ Módl się za nami

℣ Wszyscy święci Kapłani i Lewici.

℞ Módlcie się za nami.

℣ Wszyscy święci Zakonnicy i Pustelnicy.

℞ Módlcie się za nami.

℣ Święta Mario Magdaleno.

℞ Módl się za nami.

℣ Święta Agnieszko.

℞ Módl się za nami.

℣ Święta Cecyljo.

℞ Módl się za nami.

℣ Święta Agato.

℞ Módl się za nami.

℣ Święta Anastazjo.

℞ Módl się za nami

℣ Wszystkie święte Dziewice i Wdowy.

℞ Módlcie się za nami.

℣ Omnes Sancti et Sanctæ Dei.

℞ Intercédite pro nobis.

℣ Propítius esto.

℞ Parce nobis, Dómine.

℣ Propítius esto.

℞ Exaudi nos, Dómine.

℣ Ab omni malo.

℞ Líbera nos, Dómine.

℣ Ab omni peccáto.

℞ Líbera nos, Dómine.

℣ A morte perpétua.

℣ Wszyscy Święci i Święte Boże.

℞ Przyczynicie się za nami.

℣ Bądź nam miłościw.

℞ Przepuść nam, Panie.

℣ Bądź nam miłościw.

℞ Wysłuchaj nas, Panie.

℣ Od zła wszelkiego.

℞ Wybaw nas, Panie.

℣ Od grzechu każdego.

℞ Wybaw nas, Panie.

℣ Od śmierci wiecznej.

R. Libera nos, Dómine.

V. Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ.

R. Libera nos, Dómine.

V. Per advéntum tuum.

R. Libera nos, Dómine.

V. Per nativitátem tuam.

R. Libera nos, Dómine.

V. Per baptísmum et sanctum ieiúnium tuum.

R. Libera nos, Dómine.

V. Per crucem et passióem tuam.

R. Libera nos, Dómine.

V. Per mortem et sepultúram tuam.

R. Libera nos, Dómine.

V. Per sanctam resurrectióem tuam.

R. Libera nos, Dómine.

V. Per admirábilem ascensióem tuam.

R. Libera nos, Dómine.

V. Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti.

R. Libera nos, Dómine.

V. In die iudicii.

R. Libera nos, Dómine.

R. Wybaw nas, Panie.

V. Przez tajemnicę świętego Wcielenia Twego.

R. Wybaw nas, Panie.

V. Przez przyjście Twoje.

R. Wybaw nas, Panie.

V. Przez narodzenie Twoje.

R. Wybaw nas, Panie.

V. Przez Chrzest i święty Post Twój.

R. Wybaw nas, Panie.

V. Przez Krzyż i Mękę Twoją.

R. Wybaw nas, Panie.

V. Przez Śmierć i Pogrzeb Twój.

R. Wybaw nas, Panie.

V. Przez święte Zmartwychwstanie Twoje.

R. Wybaw nas, Panie.

V. Przez cudowne Wniebowstąpienie Twoje.

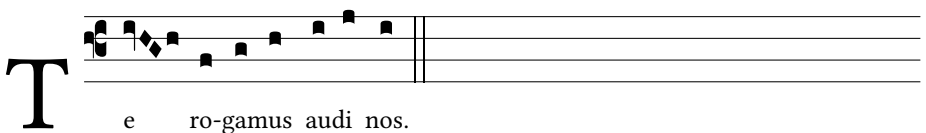
R. Wybaw nas, Panie.

V. Przez Przyjście Ducha Świętego Poczyciela.

R. Wybaw nas, Panie.

V. W dzień sądu.

R. Wybaw nas, Panie.

V. Peccatóres.

R. Te rogámus, audi nos.

V. Ut nobis parcas.

R. Te rogámus, audi nos.

V. Ut Ecclesiám tuam sanctam régere et conserváre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

V. Ut domnum apostólicum et omnes ecclesiásticos órdenes in sancta religióne conserváre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

V. My grzeszni.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

V. Abyś nam grzechy odpuścić raczył.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

V. Abyś Kościołem Swym świętym rządził i zachować go raczył.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

V. Abyś Namiestnika Apostolskiego i wszystkie duchowne stany w świętej pobożności zachować raczył.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

℣ Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris.

℟ Te rogāmus, audi nos.

℣ Ut régibus et principibus christiānis, pacem et veram concórdiam donare digneris.

℟ Te rogāmus, audi nos.

℣ Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortare et conservare digneris.

℟ Te rogāmus, audi nos.

℣ Ut ómnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas.

℟ Te rogāmus, audi nos

℣ Ut fructus terræ dare et conservare digneris.

℟ Te rogāmus, audi nos.

℣ Ut ómnibus fidelibus defunctis réquiem ætérnam donare digneris.

℟ Te rogāmus, audi nos.

℣ Ut nos exaudire digneris.

℟ Te rogāmus, audi nos.

℣ Abyś nieprzyjaciół Kościoła świętego upokorzyć raczył.

℟ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

℣ Abyś panującym i rządóm chrześcijańskim pokój i zgodę prawdziwą dać raczył.

℟ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

℣ Abyś nas samych w służbie Swej świętej utwierdzić i zachować raczył.

℟ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

℣ Abyś wszystkim dobrodziejom naszym uczynność ich wiekuiłą zapłatą nagrodzić raczył.

℟ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

℣ Abyś urodzaje ziemskie dać i zachować raczył.

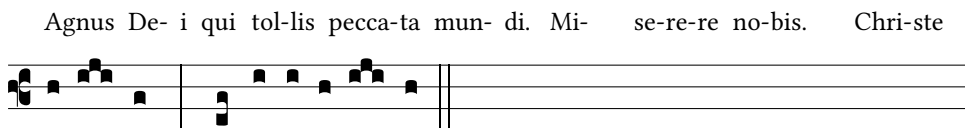
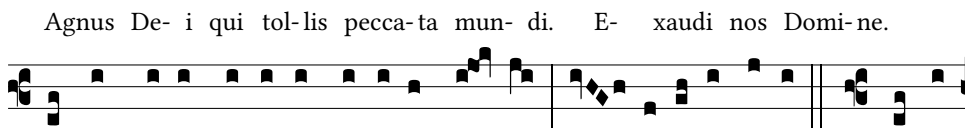
℟ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

℣ Abyś wszystkim wiernym zmarłym wieczny odpoczynek dać raczył.

℟ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

℣ Abyś nas wysłuchać raczył.

℟ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

✠ Agnus Dei, qui tollis peccata mundi.

℟. Parce nobis, Dómine.

✠ Agnus Dei, qui tollis peccata mundi.

℟. Exaudi nos, Dómine.

✠ Agnus Dei, qui tollis peccata mundi.

℟. Miserére nobis.

✠ Christe, audi nos.

℟. Christe, exáudi nos.

✠ Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata.

℟. Przepuść nam, Panie.

✠ Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata.

℟. Wysłuchaj nas, Panie.

✠ Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata.

℟. Zmiłuj się nad nami.

✠ Chryste, usłysz nas.

℟. Chryste, wysłuchaj nas.

MSZA ŚWIĘTA WIGILII PIĘCDZIESIĄTNICY

Odnowiwszy w sobie łaskę Chrztu, który nas wszczepił w misterium śmierci i Zmartwychwstania Pańskiego, składamy ofiarę Mszy świętej. W tej Ofierze w sakramentalny sposób stanie się obecne misterium paschalne, czyli tajemnicze przejście Chrystusa przez śmierć do nowego życia. Kapłan i usługujący ubrani w szaty mszalne koloru czerwonego udają się procesyjnie do ołtarza. W tym czasie chór kontynuuje Litanię. Teksty mszalne wysławiają działanie Ducha Świętego w duszy ochrzczonego i bierzmowanego. Działanie Ducha Św. Podobne jest do światła rozpraszającego ciemność i wody podtrzymującej życie na ziemi. Po okadzeniu ołtarza celebrans intonuje uroczyste Gloria, w podobny sposób jak w Wigilię Paschalną. Podczas hymnu dzwonią wszystkie dzwony.

Kolekta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut claritatis tuæ super nos splendor effúlgeat; et lux tuæ lucis corda eórum, qui per grátiam tuam renáti sunt, Sancti Spíritus illustratióne confirmet.

Wszchemogący Boże, spraw, niech zabłyśnie nad nami blask Twojej chwały, a światło Twej jasności niechaj umocni oświeceniem Ducha Świętego tych, którzy odrodzili się przez łaskę.

Epistoła (Dz 19:1–8)

Uczniowie Jana Chrzciciela w Efezie przyjmują chrzest

In diébus illis: Factum est, cum Apóllo esset Corinthi, ut Paulus, peragrátis superióribus pártibus, veníret Ephesum et inveníret quosdam discípulos: dixitque ad eos: Si Spíritum Sanctum accepistis credéntes? At illi dixérunt ad eum: Sed neque, si Spíritus Sanctus est, audívimus. Ille vero ait: In quo ergo baptizáti estis? Qui dixérunt: In Ioannis baptísmate. Dixit autem Paulus: Ioánnes baptizávit baptísimo pœniténtiæ pópulum, dicens: In eum, qui ventúrus esset post ipsum, ut créderent, hoc est in Iesum. His auditis, baptizáti sunt in nómine Dómini Iesu. Et cum ímposuísset illis manus Paulus, venit Spíritus Sanctus super eos, et loquebántur linguis, et prophétábant. Erant autem omnes viri fere duódecim. Introgréssus autem synagógam, cum fidúcia loquebátur per tres menses, dísputans et suádens de regno Dei.

W owym czasie, kiedy Apollos znajdował się w Koryncie, Paweł przeszedł okolice wyżej położone, przybył do Efezu i znalazł jakichś uczniów. Zapytał ich: «Czy otrzymaliście Ducha Świętego, gdy przyjęliście wiarę?» A oni do niego: «Nawet nie słyszeliśmy, że istnieje Duch Święty». «Jaki więc chrzest przyjęliście?» - zapytał. A oni odpowiedzieli: «Chrzest Janowy». «Jan udzielał chrztu nawrócenia, przemawiając do ludu, aby uwierzyli w Tego, który za nim idzie, to jest Jezusa» - powiedział Paweł. Gdy to usłyszeli, przyjęli chrzest w imię Pana Jezusa. A kiedy Paweł włożył na nich ręce, Duch Święty zstąpił na nich. Mówili też językami i prorokowali. Wszystkich ich było około dwunastu mężczyzn. Następnie wszedł do synagogi i odważnie przemawiał przez trzy miesiące rozprawiając i przekonując o królestwie Bożym.

Alleluja (Ps 106:1, 116:1–2)

✠ Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericordia eius. Laudáte Dóminum, omnes gentes: et colaudáte eum, omnes pópuli,
✠ Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius: et véritas Dómini manet in ætérnum.

✠ Sławcie Pana, bo jest dobry, bo na wieki miłosierdzie Jego. Chwalcie Pana, wszystkie narody, wysławiajcie Go, wszystkie ludy.

✠ Bo Jego miłosierdzie nad nami utwierdzone, a wierność Pańska trwa na wieki.

Ewangelia (J 14:15–21)

Duch Prawdy pozostanie z uczniami Jezusa

In illo témpore: Dixit Iesus discíplulis suis: Si díligitis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et alium Paráclitum dabit vobis, ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, quem mundus non potest accípere, quia non videt eum nec scit eum. Vos autem cognoscétis eum: quia apud vos manébit et in vobis erit. Non relínquam vos órphanos: véniam ad vos. Adhuc módicum: et mundus me iam non videt. Vos autem vidétis me, quia ego vivo, et vos vivétis, In illo die vos cognoscétis, quia ego sum in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Qui habet mandáta mea et servat ea: ille est, qui díligit me. Qui autem díligit me, díligétur a Patre meo: et ego díligam eum, et manifestábo ei meípsum.

W owym czasie rzekł Jezus swoim uczniom: «Jeż eli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Poczieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze - Ducha Prawdy, którego ś wiat przyjąć nie moż e, ponieważ Go nie widzi ani nie zna. Ale wy Go znacie, ponieważ u was przebywa i w was będzie. Nie zostawię was sierotami: Przyjdę do was. Jeszcze chwila, a ś wiat nie będzie już Mnie oglądał. Ale wy Mnie widzicie, ponieważ Ja żyję i wy żyć będziecie. W owym dniu poznacie, że Ja jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was. Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie».

Offertorium (Ps 103:30–31)

Emítte Spíritum tuum, et creabúntur, et renovábis fáciem terræ: sit glória Dómini in sæcula, allelúia.

Zeslij Ducha Twojego, a powstanie życie i odnowisz oblicze ziemi: niech chwała Pańska trwa na wieki, alleluja.

Pieśń

1. Pamiątkę dnia świątecznego
Zesłania Ducha Świętego
Dziś z Kościołem obchodzimy
Dawcę darów pieśnią czcimy
Alleluja, alleluja.

2. Co Ezechiel zwiastował,
O czym Joel prorokował
To na oczy wszelkie ciało
W dzień świąteczny oglądało. All.

3. Gdy Apostołowie mili
W tym dniu rzem się modlili,
Nad nimi się płomieniste
Jawią języki ogniste. All.

4. Boskim ogniem zapaleni,
Duchem Świętym napełnieni,
Śmiało Wśród tłumu wielkiego
Głoszą Ukrzyżowanego. All.

5. Święty Piotr jednym kazaniem,
Ducha Świętego działaniem,
Tak porusza słuchające,
Że nawraca trzy tysiące. All.

6. Dziwują się Elamici,
Z ziem dalekich prozelici
I Partowie i Medowie,
Że ich słyszą w swojej mowie. All.

Sekreta

Múnera, quæsumus, Dómine, obláta sanctífica: et corda nostra Sancti Spíritus illustratióne emúnda.

Prosimy Cię, Panie, uświęć złożone dary i oczyść nasze serca światłem Ducha Świętego.

Prefacja o Duchu Świętym

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: per Christum, Dóminum nostrum. Qui, hodiernia die ascéndens super omnes coelos **sedénsque ad dexteram tuam, promíssum Spíritum Sanctum in filios adoptiόνis effúdit**. Quaprópter profúsis gáudiis totus in orbe terrárum mundus exsúltat. Sed et supérnæ Virtútes atque angélicæ Potestátes hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicétes:

Zaprawdę godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, Panie, Ojcze święty, wszechmogący, wieczny Boże: przez Chrystusa, Pana naszego. On to wstąpiwszy ponad wszystkie niebiosy i **siedząc na prawicy Twojej zesłał w dniu dzisiejszym obiecanego Ducha Świętego na przybrane dzieci**. Dlatego cały okrąg ziemi tonie w nadmiarze radości. Lecz i Moce niebieskie, i anielskie Potęgi śpiewają hymn ku Twojej chwale, wołając bez końca:

W Kanonie następujące modlitwy ulegają zmianie:

Communicátes, **et diem sacratíssimum Pentecóstes celebrátes**, quo Spíritus Sanctus Apóstolis innúmeris linguis apparuit: sed et memóriam venerátes...

Zjednoczeni w Świętych Obcowaniu, **obchodzimy prześwięty dzień Pięćdziesiątnicy**, w którym Duch Święty ukazał się Apostołom pod postacią niezliczonych języków, i ze czcią wspominamy...

Hanc igitur oblationem servitutis nostræ, set et cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offerimus pro his quoque, **quos regenerare dignatus es ex aqua, et Spiritu Sancto, tribuens eis remissionem omnium peccatorum**, quæsumus Domine, ut placatus accipias: diesque nostros in tua pace disponas, atque ab æterna damnatione nos eripi, et in electorum tuorum iubeas grege numberari. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Prosimy Cię przeto, Panie, abyś łaskawie przyjął tę ofiarę od nas sług Twoich, jak również od całego ludu Twego; składamy Ci ją za tych także, **których raczyłeś odrodzić z wody i Ducha Świętego, udzielając im odpuszczenia wszystkich grzechów**; racz dni nasze pokojem swym napełnić, od potępienia wiecznego nas uchronić i do grona wybranych swoich zaliczyć. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Communio (J 7:37–39)

Ultimo festivitátis die dicébat Iesus: Qui in me credit, flúmina de ventre eius fluent

W ostatnim dniu święta mówił Jezus: Kto wierzy we mnie, rzeki wody żywej popłyną

aquæ vivæ: hoc autem dixit de Spîritu, quem acceptûri erant credentes in eum, allelûia, allelûia.

na z jego wnętrza. A to mówił o Duchu, którego otrzymać mieli wierzący weń, alleluj.

1. Oto są baranki młode,
oto ci, co zawołali alleluja!
Dopiero przyszli do zdrojów,
światłością się napełnili,
Alleluja, alleluja!

2. Na Baranka Pańskich godach,
W szat świątecznych czystej bieli,
Po krwawego morza wodach
Nieśmy Panu pieśń weseli.

3. W swej miłości wiekuistej
On nas swoją Krwią częstuje,
Nam też Ciało swe przeczyste
Chrystus kapłan ofiaruje.

4. Na drzwi świętą Krwią skropione
Anioł mściciel z lękiem wзира,
Pędzi morze rozdzielone,
Wrogów w nurtach swych pożera.

5. Już nam Paschą Tyś jest Chryste,
Wielkanocną też ofiarą,
Tyś Przaśniki nasze czyste
Dla dusz prostych z szczerą wiarą.

6. O Ofiaro niebios święta,
Ty moc piekła pokonywasz,
Zrywasz ciężkie śmierci pęta,
Wieniec życia nam zdobywasz.

7. Chrystus piekło pogromiwszy
Swoją zwycięski znak roztacza,
Niebo ludziom otworzywszy
Króla mroków w więzy wtłacza.

8. Byś nam wiecznie, Jezu drogi,
Wielkanocną był radością,
Strzeż od grzechu śmierci srogiej
Odrodzonych Twą miłością.

9. Chwała Ojcu i Synowi,
który z martwych żywy wstaje
I Świętemu też duchowi
Niech na wieki nie ustaje.

Pieśń

1. U drzwi Twoich stoję, Panie, **x2**
czekam na Twe zmiłowanie. **x2**

2. Który pod postacią chleba,
prawdziwy Bóg jesteś z nieba.

3. W tej Hostyi jest Bóg żywy,

6. A nam pożywać zostawił,
ażebym nas przez to zbawił.

7. Święty, Mocny, Nieśmiertelny,
w Majestacie Swym niezmierny.

8. Aniołowie się lękają,

choć zakryty, lecz prawdziwy.

choć na Jego twarz patrzą.

4. W tym Najświętszym Sakramencie,
obecny w każdym momencie.

9. Wszyscy niebiescy Duchowie,
lękają się i królówie.

5. Jak wielki cud Bóg uczynił,
gdy chleb w Ciało swe przemienił.

10. Niebo, ziemia ani morze,
pojąć, co jest Bóg, nie może.

Modlitwa po Komunii

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra
mundet infúσιο: et sui roris íntima asper-
sióne fecúndet.

Panie, niech tchnienie Ducha Świętego
oczyści nasze serca i użyźni je rosą Jego
łaski.

Regina Caeli

Regina Caeli, lætare, alleluia,
Quia quem meruisti portare, alleluia,
Resurrexit, sicut dixit, alleluia,
Ora pro nobis Deum, alleluia.

Królowo nieba, wesel się, alleluja,
Bo Ten, któregoś nosiła, alleluja,
Zmartwychwstał jak powiedział, alleluja,
Módl się za nami do Boga, alleluja.

Pieśń

Przez Twoje święte Ducha Zesłanie, Boży Synu! odpuść nam nasze zgrzeszenie:
Wierzymy żeś Ducha zesłał, Żywoteś nas naprawił;
Śmierci wiecznej nas zbawił, Swoję świętą moc zjawił.

